

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei Bogdanovic Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Bogdanovic Irina xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.10.2016 – 14.05.2018;

Instanța de apel: 04.07.2018 – 29.05.2019;

Instanța de recurs: 02.09.2019 – 10.12.2019;

Instanța de apel: 17.01.2020 – 18.05.2021;

Instanța de recurs: 28.05.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 mai 2018, Bogdanovic Irina învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, a fost achitată pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că prin rechizitoriul Bogdanovic Irina a fost învinuită că, pe parcursul lunii septembrie 2013, data și ora exactă nu a fost stabilită, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute, urmărind scopul exploatarea sexuală comercială a persoanei, abuzând de poziția de vulnerabilitate a lui Nichiforova Inna, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și întreținerea unui copil minor, a recrutat-o pe ultima, în vederea practicării prostituției în or. Bologna, Italia cu consimțământul aiesteia, asigurându-i actele necesare pentru trecerea frontierei precum și suportarea cheltuielilor pentru procurarea biletului avea la cursa aeriană Chișinău-Bologna.

În scopul realizării intenției sale criminale, întru asigurarea trecerii frontierei de stat a lui Nichiforova Inna, la 25.09.2013 prin intermediul unei rute necunoscute din Italia a transmis în R. Moldova, blancheta permisului de ședere a Ungariei cu seria xxxx, pe numele ultimei, care conform raportului de expertiză nr. 120 din 01.10.2013 este fals.

Ulterior, la 23.09.2013, acționând împreună și de comun acord cu o persoană necunoscută, prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” S.A. a primit de la un cetățean de origine italiană, 250 euro și a procurat biletul la avion cursa Chișinău-Bologna.

La 26.09.2013 la punctul de control în Aeroportul Internațional Chișinău, cet. Nichiforova Inna i-a fost refuzată trecerea frontierei de stat deoarece permisul de ședere avea semne vădite de falsificare, iar aceasta recunoscând că merge în or. Bologna, Italia unde urma să presteze servicii sexuale.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Bogdanovic Irina în baza

art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal – trafic de persoane, adică recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bogdanovic Irina să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitate privind organizarea și coordonarea activității turistice și a activității de întreprinzător în domeniul turismului pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului, a invocat că prima instanță nu a dat o apreciere justă tuturor probelor acuzării, eronat a dat o apreciere critică declarațiilor părții vătămate făcute și fixate la judecătorul de instrucție, conform art.109 alin.(3) Cod procedură penală, precum și a declarațiilor martorului oferite în cadrul ședinței de judecată, afirmând că doar declarațiile acestora nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatei, ignorând în totalmente cumulul de probe prezentate de acuzare.

A susținut că instanța de judecată, nefondat a concluzionat că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componente de infracțiune, întrucât, din cumulul probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, acuzarea consideră că, se regăsește atât modalitatea principală cât și cea adiacentă de desfășurare a laturii obiective a infracțiunii incriminate, și anume a recrutării victimei Nichiforova Inna, adică, racolarea acesteia în vederea deplasării ei în Italia, având drept scop exploatare sexuală a acesteia, cu scop comercial, adică, ceea ce constituie o activitate aducătoare de profituri exprimându-se prin folosirea victimei.

În confirmarea faptelor enunțate, acuzarea a prezentat drept probe atât declarațiile părții vătămate Nichiforova Inna, care a afirmat faptul că cu inculpata a făcut cunoștință prin intermediul site-ului de socializare „Однокурсники”, iar ulterior fiind telefonată de nenumărate ori prin programul „Skype” și pe telefonul mobil de pe numărul xxxx, acesta fiind un număr italian, ultima, propunându-i părții vătămate să plece în Italia, or. Bologna, pentru a practica prostituția, fiindu-i explicat că v-a fi ajutată cu procurarea билетelor, deschiderea vizei, dar și cu găsirea clienților, după care partea vătămată urma să-i achite inculpatei 1 000 euro pentru ajutorul acordat, cât și declarațiile martorului E. Nichiforova, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a afirmat că partea vătămată a comunicat cu o fată pe nume „Irina” care urma să o ajute cu bani, documente și găsirea unui loc de serviciu în Italia, or. Bologna.

În aceeași ordine de idei, declarațiile părții vătămate și a martorului în coroborare cu alte mijloace probatorii administrate în cadrul urmăririi penale și elucidate în instanța de judecată ne denotă faptul că în acțiunile inculpatei Bogdanovic Irina sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de judecată a afirmat că, în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma recrutarea părții vătămate prin abuz de poziție de vulnerabilitate, fapt ce nu corespunde realității.

În situația examinată acuzarea atestă faptul că, folosirea victimei a fost efectuată prin abuzul de poziția de vulnerabilitate a acesteia, care conform art.2 pct. 10) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea traficului de ființe umane se caracterizează prin starea specială în care se află persoana, și anume a situației precare din punctul de vedere al supraviețuirii sociale, fapt confirmat atât prin ancheta socială din 28.09.2013, cât și prin declarațiile părții vătămate care afirmă că în urma discuțiilor cu inculpata, aceasta i-a comunicat că este în căutarea posibilităților de a pleca la muncă peste hotare, deoarece la locul de trai nu se poate angaja și are nevoie să câștige bani pentru întreținerea fiului și procurarea locuinței.

Totodată, a menționat faptul că, recrutarea părții vătămate a avut loc cu consimțământul acesteia, astfel, fiind prezentă și o înțelegere bilaterală între părți ce ține de primirea și darea

de plăți și beneficii. Astfel, inculpata, cunoscând cu certitudine despre situația social-vulnerabilă a părții vătămate, a contactat-o de nenumărate ori cu scopul recrutării acesteia, venind cu propunerea de a o ajuta cu privire la perfectarea documentelor, procurarea biletelor, precum și cu găsierea clienților în vederea practicării prostituției, iar după sosirea în Italia victima v-a urma să-i ofere o recompensă pentru ajutorul acordat și cheltuielile ce țin de deplasare, documente.

Existența recrutării, nu depinde nici de realizarea scopului de exploatare, nici de faptul dacă după ea vor urma etapele de transportare, transfer, adăpostire sau primire a victimei, infracțiunea fiind consumată din însăși momentul recrutării victimei.

De asemenea, instanța de judecată atestă faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata Bogdanovic Irina, în atingerea scopurilor sale criminale a acționat de comun acord cu alte persoane, pe când din materialele cauzei penale rezultă că Nichiforova Inna, la 23.09.2013, a primit prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” S.A., un transfer în sumă de 250 euro, aceasta fiind expediată din Italia, de către o persoană pe nume Liu Pinjuan, care acționând de comun acord cu inculpata, a transferat această sumă de bani în vederea procurării de către partea vătămată a biletului de avion cu cursa Chișinău-Bologna. Cât și este imposibil de negat acțiunile de fals în acte, comise de inculpata Bogdanovic Irina, care în atingerea scopurilor sale criminale a acționat de comun acord cu alte persoane, a organizat perfectarea și expedierea permisul de ședere pe numele victimei Nichiforova Inna care potrivit raportului de expertiză nr.120 din 01.10.2013 prin care s-a constatat că a fi fals.

Inculpata Bogdanovic Irina, întru dezvinovățirea sa, și-a luat o poziție de autoapărare, invocând că nu a comis această infracțiune, de aceea declarațiile ultimei, urmează a fi apreciate critic, acestea fiind combătute în totalitate prin declarațiile părții vătămate, martorului și a probelor cercetate în proces. Mai mult ca atât, declarațiile acesteia oferite în cadrul cercetării judecătorești sunt contradictorii, întrucât, aceasta a afirmat faptul că, s-a cunoscut cu partea vătămată prin intermediul unei vecine, după care a comunicat instanței, că de foarte mult timp nu a fost în Republica Moldova, locuind în Italia din 2004, astfel, excluzându-se varianta inițială a inculpatei, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate, care susține că s-au cunoscut prin intermediul site-ului de socializare „Однокласники”.

Potrivit art.101 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor; instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2019, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că probele cauzei nu demonstrează vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, că instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că Bogdanovic Irina nu se face vinovată de comiterea infracțiunii de trafic de persoane, ori, în cazul respectiv, se constată lipsa faptei infracționale.

Instanța de apel a reținut, că prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate, ori, la caz instanța de judecată nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar declarațiile părții vătămate care au fost făcute la etapa de urmărire penală și în prima instanță, fără audierea acesteia în instanța de apel pe viu urmare a unei sentințe de achitare.

Faptul multiplelor deplasări peste hotarele țării, la muncă, nu confirmă în general o stare de vulnerabilitate a părții vătămate, așa cum indică acuzatorul de stat, din care considerent,

instanța de fond, corect a constatat că elementul dat al infracțiunii de trafic de persoane, nu a fost probat.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, a declarat recurs ordinar procurorul, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului a indicat că în cadrul urmăririi penale, cercetării judecătorești în instanțele de fond a fost dovedită vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

A subliniat că, instanțele de fond greșit au apreciat critic declarațiile părții vătămate Nichiforova Inna și a martorului acuzării Nichiforova Elena, fără a argumenta motivat și a descrie explicit considerentele care le-au determinat de a emite o soluție de achitare în privința inculpatei Bogdanovic Irina.

Acuzatorul consideră că concluzia instanței de apel privind necoroborarea declarațiilor părții vătămate Nichiforova Inna cu celelalte probe administrate la caz reprezintă rezultatul unei analize defectuoase a probelor acuzării, probe pe care instanța de apel a considerat necesar că este suficient doar să le dea citire.

A subliniat că, în sprijinul afirmației privind vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate acuzarea de stat a invocat și declarațiile martorului Nichiforova Elena, care a declarat atât la etapa urmăririi penale, în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond cât și cea de apel că este mama părții vătămate Nichiforova Inna. Aproximativ în anul 2013, fiica ei discuta pe rețelele de socializare „ОдноКлассники” și „Skype” cu o doamnă despre careva oportunități de angajare la serviciu în Italia. Nu cunoaște la acel moment detalii referitor la genul muncii pe care urma să fie prestat de către fiica ei. Cunoaște că acea persoană se numea Irina și o recunoaște în persoana inculpatei. Ultima numită i-a promis lui Nichiforova Inna că îi va achita cheltuielile de drum către Italia și că aceste cheltuieli le va compensa ulterior. Fiica dânzei a fotografiat actele sale de identitate și a transmis poza persoanei pe nume Irina. Din or. Cahul, fiica sa a plecat spre mun. Chișinău cu autobuzul și a asigurat-o că o va notifica despre momentul în care va ajunge la destinație. A doua zi, fiica Nichiforova Inna a telefonat-o și i-a comunicat că a fost reținută de poliție. Ulterior dânsa a fost telefonată de către persoana identificată cu prenumele Irina care a amenințat-o că îi va fi răpit nepotul în cazul în care fiica nu își va retrage plângerea făcută organului de urmărire penală împotriva ei. Nu-și amintește numele persoanei identificate cu prenumele Irina.

A menționat că, aceste declarații au fost doar descrise de către instanțele de fond, fără a le supune unei analize ample în ordinea stabilită la art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei.

A indicat, că opinia instanței de apel privind lipsa unor indicii certe despre o eventuală poziție de vulnerabilitate a părții vătămate din punct de vedere al supraviețuirii sociale este considerată nemotivată, aceasta în condițiile în care în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanța de fond a fost dovedit că partea vătămată Nichiforova Inna, la momentul derulării evenimentelor: întreținea de una singură un copil minor; nu își putea găsi un loc de muncă în localitatea de domiciliu; nu câștiga surse financiare pentru existență din activități de bază sau ocazionale întrucât îngrijea de una singură (la momentul derulării evenimentelor era mamă solitară) copilul care încă nu împliniseră vârsta de 2 ani; locuia în familia paternă împreună cu alți frați majori, neîncadrați la rândul lor în câmpul muncii din motive care nu contează pentru prezenta investigație (nedorința de a se angaja sau lipsa locurilor de muncă); nu avea surse financiare pentru perfectarea procurarea biletului avea către țara de destinație; era dispusă să accepte oricare activitate propusă de către inculpată în speranța îmbunătățirii condițiilor de trai și supraviețuire personale dar și al copilului ei minor.

Contrar argumentelor invocate de către instanța de apel în sprijinul soluției de achitare

a inculpatei Bogdanovic Irina pe motiv că nu ar exista însăși faptul infracțiunii, acuzarea de stat a constatat că este dovedit și faptul că inculpata a profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate Nichiforova Inna. În sprijinul afirmației menționate supra, acuzarea a reținut că inculpata Bogdanovic Irina a cunoscut de la însăși partea vătămată Nichiforova Inna despre faptul că aceasta a fost anterior exploatată sexual în Turcia și că din acest motiv este deopotrivă vulnerabilă și totodată și determinabilă (cu sensul de influențabilă) în lipsa altor surse materiale de existență să accepte prestarea serviciilor sexuale comerciale.

A menționat recurentul că asumarea de către inculpata Bogdanovic Irina a tuturor costurilor și cheltuielilor necesare pentru ajungerea părții vătămate în țara de destinație (în vederea procurării biletului avea și organizarea perfectării vizei de călătorie care ulterior s-a dovedit a fi falsă), reprezintă un indiciu suplimentar al profitării respectivei de poziția de vulnerabilitate a victimei Nichiforova Inna, aceasta în condițiile în care acceptarea propunerii prejudiciabile de exploatare sexuală nu ar fi fost realizată în alte condiții de către partea vătămată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a reținut că, instanța de fond a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: *„...învinierea adusă inculpatei nu și-a găsit confirmare..., acuzarea nu a prezentat nicio probă care să confirme recrutarea..., acuzatorul de stat nu a demonstrat nici comiterea acțiunilor incriminate inculpatei..., nu constituie probe certe că inculpata a săvârșit fapta imputată..., acuzarea nu a probat existența nici unui element constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal..., nu s-a dovedit că inculpata, împreună cu alte persoane, a recrutat-o pe..., instanța de judecată va achita inculpata pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal din motiv că: *„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*.

Instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de fond doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării.

Mai mult, concluzia sumară a instanței că: *„probele invocate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii sunt simple indicii care nu pot conduce la condamnarea inculpatei”* nu corespunde exigențelor prevăzute în art.101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale. Or, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În acest context, instanța de recurs a stabilit că, instanța de apel nu a reacționat în modul

prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a precizat că, instanța de apel a relevat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: „*probele cauzei nu demonstrează vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal..., Bogdanovic Irina nu se face vinovată de comiterea infracțiunii de trafic de persoane..., în cazul respectiv se constată lipsa faptei infracționale..., nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate..., instanța de fond corect a constatat că elementul dat al infracțiunii de trafic de persoane, nu a fost probat..., sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală, există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei*”.

În continuare, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatei date în instanța de fond, ale părții vătămate date judecătorului de instrucție pe 14.06.2016, procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013, raportul de expertiză nr.120 din 01.10.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.08.2014, ancheta socială din 28.09.2013.

În situația în care instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru examinarea amănunțită a actului de învinuire și a probelor administrate în prezenta cauză penală.

În contextul dat, instanța de recurs a specificat că, pentru corectitudinea judecării cauzei este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura penală, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Bogdanovic Irina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de migrația persoanelor pe un termen de 3 ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței, au fost menținute.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a consemnat că, prima instanță concluziile primei instanțe cu privire la achitarea inculpatei Bogdanovic Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal sunt pripite, nu corespund materialelor dosarului fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, respectiv prematur instanța a ajuns la concluzia că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat în fapt că, Bogdanovic Irina, pe parcursul lunii

septembrie 2013, data și ora exactă nu a fost stabilită, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute, urmărind scopul exploatarea sexuală comercială a persoanei, abuzând de poziția de vulnerabilitate a cet. Nichiforova Inna, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și întreținerea unui copil minor, a recrutat-o pe ultima, în vederea practicării prostituției în orașul Bologna, Italia cu consimțământul acesteia, asigurându-i actele necesare pentru trecerea frontierei, precum și suportarea cheltuielilor pentru procurarea biletului avea la cursa aeriană Chișinău-Bologna.

În scopul realizării intenției sale criminale, întru asigurarea trecerii frontierei de stat a lui Nichiforova Inna, la data de 25.09.2013 prin intermediul unei rute necunoscute din Italia, a transmis în Republica Moldova, blancheta permisului de ședere a Ungariei cu seria H00340823, pe numele ultimei, care conform raportului de expertiză nr.120 din 01.10.2013 este fals.

Ulterior, la data de 23.09.2013, acționând împreună și de comun acord cu o persoană necunoscută, prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” SA, a primit de la un cetățean de origine italiană, 250 euro, cu care a procurat bilet la avion cursa Chișinău-Bologna.

La data de 26.09.2013, la punctul de control în Aeroportul Internațional Chișinău, cet. Nichiforova Inna i-a fost refuzată trecerea frontierei de stat, deoarece permisul de ședere avea semne vădite de falsificare, iar aceasta recunoscând că merge în orașul Bologna, Italia unde urma să presteze servicii sexuale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bogdanovic Irina a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, individualizată prin - trafic de persoane, adică recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

În pofida faptului că inculpata Bogdanovic Irina vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că analizând probele cercetate în ședința instanței de apel întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părții vătămate Nichiforova Inna; declarațiile martorului Nichiforova Elena, procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013 prin care a fost ridicat pașaportul cu seria și numărul xxxx pe numele Nichiforova Inna, unde era aplicată viza seria H00340823, raportul de expertiză nr. 120 din 01.10.2013, prin care s-a constatat că permisul de ședere temporară al Ungariei cu seria și numărul H00340823, este fals, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, prin care a fost examinat situl „Odnoklasiki”, utilizatorului Pinna care aparține lui Nichiforova Inna unde duce convorbiri cu Bogdanovic Irina, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, prin care a fost examinat telefonul mobil „vodafone” care aparține lui Nichiforova Inna și de pe care a dus discuții cu Bogdanovic Irina, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, prin care a fost examinat biletul electronic pe numele Nichiforova Inna, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, prin care a fost examinată cartea de îmbarcare pe numele Nichiforova Inna, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, prin care a fost examinat pașaportul pe numele Nichiforova Inna, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.09.2014, prin care a fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la companiile de telecomunicații, ancheta socială din 28.09.2013 în care este stabilit că Nichiforova Inna face parte dintr-o familie social vulnerabilă.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatei Bogdanovic Irina în comiterea infracțiunii imputate, și care combat argumentele declarate de către inculpată ce nu corespund adevărului, care sunt depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin

probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, acțiunile inculpatei întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. d) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a indicat, că la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Bogdanovic Irina în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, din relatările pătimatei Nichiforova Inna rezultă clar că, făcând cunoștință cu inculpata Bogdanovic Irina în anul 2013 și comunicându-i acesteia că își caută serviciul, Bogdanovic Irina i-a propus să o ajute să plece în Italia, să presteze servicii sexuale în or.Bologna, Italia. Cu inculpata a comunicat doar prin video-chat prin skype. Bogdanovic Irina i-a povestit că prestează servicii sexuale în Italia și i-a propus să meargă la ea ca să lucreze împreună, la ce ea a spus că se va gândi. Datorită faptului că, copilul său era bolnav, a decis să plece. Bogdanovic Irina i-a trimis bani în sumă de 250 euro pentru biletul avea, pașaportul ea avea la acel moment. A deschis viza în baza invitației, deoarece anterior a fost plecată și a lucrat în Grecia la un cunoscut. Bogdanovic Irina i-a spus că viza poate fi prelungită. I-a trimis prin e-mail poza ei și copia pașaportului, și ulterior, Bogdanovic Irina, timp de 7-10 zile, i-a transmis prin ruta din Italia, viza cu poza ei, spunând să o încheie atent și să semneze, că este o viză Șenghen originală. După aceasta urma să procure bilet. Bogdanovic Irina i-a trimis banii în sumă de 250 euro pentru bilet. Apoi a transmis încă o sumă de bani, nu ține minte cât anume, banii fiind transferați prin Western Union, ca primindu-le în or. Cahul. A procurat biletul și a mers la aeroport. La control i-a comunicat că viza este falsă.

Confirmativ relatărilor pătimatei Nichiforova Inna sunt și relatările martorului Nichiforova Elena, care fiind audiată în ședința a indicat că a auzit că fiica ei Nichiforova Inna vorbea cu o fata pe numele Irina, care seamănă cu inculpata. Discutau despre servicii, Irina i-a spus că îi va transmite banii de drum, care ea îi va întoarce când va pleca. Fiica ei a fotografiat pașaportul și a trimis fetei cu care comunica. A înțeles că, fiica ei dorea să plece în Italia, dar nu cunoaște cu ce urma să se ocupe acolo. Fiica ei a plecat dimineața, cu autobusul, spre mun. Chișinău și i-a spus că va anunța când va ajunge. A sunat-o a doua zi de la politie și a spus că se întoarce acasă, a telefonat-o fata cu care comunica fiica și ia zis că va pierde și nepotul.

Instanța de apel a mai reținut și o altă probă care demonstrează fapta infracțională de trafic de ființe umane - procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013, prin care a fost ridicat pașaportul cu seria și numărul xxxx pe numele Nichiforova Inna, unde era aplicată viza seria xxxx, iar prin raportul de expertiză nr.120 din 01.10.2013, se confirmă că permisul de ședere temporară al Ungariei cu seria și numărul xxxx, este fals.

Faptul conversării între inculpata Bogdanovic Irina și partea vătămată Nichiforova Inna, se confirmă prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 prin care a fost examinat situl „Odnoklasiki” utilizatorului Pinna care aparține lui Nichiforova Inna unde duce convorbiri cu Bogdanovic Irina.

La fel, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 a telefonului mobil „vodafone” care aparține lui Nichiforova Inna, se probează discuțiile pe care ultima a avut-o cu Bogdanovic Irina.

Instanța de apel a subliniat că pretinsa versiune a inculpatei Bogdanovic Irina precum că, partea vătămată Nichiforova Inna s-a adresat la ea cu rugămintea doar să o întâmpine la aeroportul din or. Bologna, Italia, urmează a fi apreciată ca una critică în opinia instanței de apel, or, însăși din declarațiile inculpatei Bogdanovic Irina reiese că, în ziua când Nichiforova Inna trebuia să ajungă la Bologna, văzând că acesta nu a ieșit din avion, ea a telefonat-o, la apel răspunzând un bărbat, care i-a comunicat că, Nichiforova Inna a fost reținută în aeroport.

Instanța de apel a menționat, că necătând la faptul că, inculpatei i s-a comunicat că Nichiforova Inna a fost reținută în aeroport, aceasta de mai multe ori a sunat-o pe partea

vătămată pe telefon fix, însă la apel a răspuns mama victimei Nichiforova Elena, căruia i s-a comunicat ca fiica acesteia să-și retragă plângerea de la poliție.

Totodată, a subliniat că partea vătămată Nichiforova Inna a confirmat în ședința de judecată că, după ce s-a intentat dosarul penal, a fost telefonată la telefon fix și amenințată, vorbeau nemijlocit cu mama ei, doamna era Bogdanovic Irina. Ea o ruga pe mama ei să retragă plângerea.

Instanța de apel a reținut că în speță s-a confirmat faptul poziției de vulnerabilitate a pătimatei Nichiforova Inna prin ancheta socială din 28.09.2013 în care sa stabilit că Nichiforova Inna face parte dintr-o familie social vulnerabilă, iar despre starea de trai a pătimatei, inculpata a cunoscut cu certitudine, în situația în care însăși Nichiforova Inna i-a comunicat inculpatei că la acel moment avea o situație financiară precară, nu avea suficienți bani, nu avea loc de muncă.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neveridice declarațiile inculpatei precum că, nu a transferat careva mijloace bănești părții vătămate, or, la materialele cauzei, se atestă prezenta a două file cu privire la transfer bancar pe numele lui Nichiforova Inna, probă recunoscută ca corpuri delicate și anexate la materialele cauzei penale, prin ordonanța din 08.10.2013. Or, reieșind din declarațiile părții vătămate depuse atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, ultima a comunicat că, Bogdanovic Irina ia trimis banii în sumă de 250 euro pentru bilet, apoi a transmis încă o sumă de bani, nu ține minte cât anume, banii fiind transferați prin Western Union, ca primindu-le în or. Cahul. A procurat biletul și a mers la aeroport.

Instanța de apel a precizat, că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că, partea vătămată la 23.09.2013, prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” SA, a primit de la un cetățean de origine italiană, 250 euro, cu care a procurat biletul la avion cu cursa Chișinău-Bologna, faptul dat, nu o exonerează pe Bogdanovic Irina de răspundere penală, în contextul în care, din probele cercetate în ședința de judecată, reiese cert că, inculpata, prin intermediul unei persoane nestabilite d organul de urmărire penală, a transmis mijloace bănești părții vătămate, anume pentru ca ultima să procure bilet și să se deplaseze în Italia, pentru practicarea prostituției.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatei Bogdanovic Irina, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de gravă, de personalitatea celui vinovat, care nu are antecedente penale, este căsătorită și are la întreținere doi copii minori, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, a considerat justificată aplicarea unei sancțiuni penale sub formă de închisoare, sancțiune care își va atinge pe deplin și ireversibil scopul legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatei, în spiritul respectării pe viitor cu strictețe a rigorilor de drept.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei Bogdanovic Irina, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bogdanovic Irina să fie achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului relevă apărarea, că instanța de fond nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza sentinței probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe administrate pe învinuirea adusă lui Bogdanovic Irina.

Sușține apărarea, că vinovăția lui Bogdanovic Irina nu a fost confirmată prin probe

pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume contradictorialitatea procesului. În cazul de față mărturiile lui Bogdanovic Irina, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, or o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia doar pe declarațiile părții vătămate și martorului acuzării.

Susține apărarea, că instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor și aprecierea acestora cu unele fraze de ordin general, însă o analiză separată a fiecărei probe atât a învinuirii cât și a părții apărării, nu a fost efectuată.

9. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Susține că, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatei au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că recurentul nu este de acord cu soluția instanței de apel privitor la condamnarea inculpatei în baza art.165 alin.(3) lit. d) Cod penal, menționând că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii incriminate, invocând în acest sens în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

În esență, argumentele părții apărării se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatei Bogdanovic Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea

apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu a cercetat probele administrate în speță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, atât la solicitarea părții apărării, cât și la solicitarea părții acuzării, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, audiind inculpata, precum și partea vătămată, martorul acuzării, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Analizând conținutul materialelor dosarului Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corespunzătoare esenței conținutului probei, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nefiind stabilite careva discrepanțe vădite între conținutul probei și constatările instanței, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea prin rechizitoriu.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel acordând răspunsuri la toate argumentele esențiale din apel în raport cu concluziile primei instanțe, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, astfel aceasta fiind una legală și întemeiată, dispozitivul nu contravine părții motivante, iar instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțe a probelor cercetate, însă la acest capitol instanța de recurs notează că recurentul nu a ținut cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs, deoarece instanța de recurs, potrivit prevederilor legale, urmează să se expună asupra erorilor de drept admise de instanțele de grad inferior la judecarea unei cauze penale.

Motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate și reapreciate de către instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatei și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Astfel, Colegiul penal conchide că, este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatei prin rechizitoriu este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acesteia.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt

incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatei Bogdanovic Irina nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Colegiul penal constată că, prin rechizitoriu Bogdanovic Irina a fost învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal individualizată prin: trafic de persoane, adică recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, iar prin sentință Bogdanovic Irina a fost achitată de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel, fiind sesizată cu apelul acuzării, rejudecând cauza a constatat din nou fapta inculpatei ca fiind dovedită, după care cercetând materialul probator, corect a stabilit vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că, instanța de apel a expus minuțios considerentele care le-a pus la baza constatării în acțiunile inculpatei Bogdanovic Irina a elementelor componenței infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, menționând la acest capitol, că în speță din probele analizate și apreciate, a stabilit comiterea faptei anume de către inculpata Bogdanovic Irina, reținând declarațiile părții vătămate Nichiforova Inna, din care rezultă că, făcând cunoștință cu inculpata Bogdanovic Irina în anul 2013 și comunicându-i acesteia că își caută serviciul, Bogdanovic Irina i-a propus să o ajute să plece în Italia, să presteze servicii sexuale în or. Bologna, Italia. Cu inculpata a comunicat doar prin video-chat prin skype. Bogdanovic Irina i-a povestit că prestează servicii sexuale în Italia și i-a propus să meargă la ea ca să lucreze împreună, la ce ea a spus că se va gândi. Datorită faptului că, copilul său era bolnav, a decis să plece. Bogdanovic Irina i-a trimis bani în sumă de 250 euro pentru biletul avea, pașaportul ea avea la acel moment. A deschis viza în baza invitației, deoarece anterior a fost plecată și a lucrat în Grecia la un cunoscut. Bogdanovic Irina i-a spus că viza poate fi prelungită. I-a trimis prin e-mail poza ei și copia pașaportului, și ulterior, Bogdanovic Irina, timp de 7-10 zile, i-a transmis prin ruta din Italia, viza cu poza ei, spunând să o lipească atent și să semneze, că este o viză Șenghen originală. După aceasta urma să procure bilet. Bogdanovic Irina i-a trimis banii în sumă de 250 euro pentru bilet. Apoi a transmis încă o sumă de bani, nu ține minte cât anume, banii fiind transferați prin Western Union, ca primindu-le în or. Cahul. A procurat biletul și a mers la aeroport. La control vamal i-au comunicat că viza este falsă.

Totodată, instanța de recurs punctează că, declarațiile părții vătămate Nichiforova Inna colaborează cu declarațiile martorului Nichiforova Elena, care fiind audiată în ședință a indicat că a auzit că fiica ei Nichiforova Inna vorbea cu o fata pe numele Irina, care seamănă cu inculpata. Discutau despre serviciu, Irina i-a spus că îi va transmite banii de drum, care ea îi va întoarce când va pleca. Fiica ei a fotografiat pașaportul și a trimis fetei cu care comunica. A înțeles că, fiica ei dorea să plece în Italia, dar nu cunoaște cu ce urma să se ocupe acolo.

Fiica ei a plecat dimineața, cu autobusul, spre mun. Chișinău și i-a spus că o va anunța când va ajunge. A sunat-o a doua zi de la poliție și i-au spus că se întoarce acasă, a telefonat-o fata cu care comunica fiica și ia zis că va pierde și nepotul.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, alte probe care confirmă fapta infracțională de trafic de ființe umane, sunt procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013, prin care a fost ridicat pașaportul cu seria și numărul xxxx pe numele Nichiforova Inna, unde era aplicată viza seria xxxx, iar prin raportul de expertiză nr. 120 din 01.10.2013, se confirmă că permisul de ședere temporară al Ungariei cu seria și numărul xxxx, este fals. Faptul conversării între inculpata Bogdanovic Irina și partea vătămată Nichiforova Inna, se confirmă integral prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 prin care a fost examinat situl „Odnoklasiki” utilizatorului Pinna care aparține lui Nichiforova Inna unde duce convorbiri cu Bogdanovic Irina, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 a telefonului mobil „vodafone” care aparține lui Nichiforova Inna, se probează discuțiile pe care ultima a avut-o cu Bogdanovic Irina.

Analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina, totodată reținând și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de aceasta, așa cum au fost descrise mai sus, respectiv fiind lipsită de suport legal afirmația apărării precum că instanța de apel a condamnat-o pe inculpată în lipsa unor probe concludente, care i-ar dovedi vinovăția.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel la judecarea apelului a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatei sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 parag. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocată de recurent, Colegiul penal constată că alegațiile apărării în această parte sunt declarative și vădit neîntemeiate.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o astfel de concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită și dacă această faptă a fost încadrată corect în norma penală, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a oferit o apreciere obiectivă, care în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, în consecință atribuind o încadrare juridică justă acțiunilor incriminate inculpatei.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal evidențiază că alegațiile apărării în sensul că probatoriul prezentat la dosar nu atestă vinovăția inculpatei Bogdanovic Irina în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane, sunt neîntemeiate, prin urmare temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu s-a adeverit.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei Bogdanovic Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Bogdanovic Irina xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda